

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/63/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911204930
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2012:7911204930.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková, v právnej veci navrhovateľa: R. Q., nar. XX.X.XXXX, H., bytom M., V. XXXX/XX, zast. JUDr. Jurajom Fúzerom, advokátom, AK Trebišov, M.R.Štefánika 1256/22, proti odporkyniam: 1. R. V., nar. XX.X.XXXX, F. Q. XXX/XX, M., 2. E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., V. XXXX/XX, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do zaniknutého BSM a že polovina nehnuteľnosti patrí do dedičstva po neb. X. Q. a o zaplatenie 246,-- Eur s prísl. t a k to

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že nehnuteľnosť - garáž bez súpisného čísla, postavená pri rodinnom dome č.s. XXX na parc. č. XXX, k.ú. M. patrí do zaniknutého BSM navrhovateľa R. Q. a poručiťky X. Q., rod. V., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX, po ktorej sa viedlo dedičské konanie na Okresnom súde Trebišov pod č.k. 9D 257/2010, Dnot 85/2010.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Odporkyňa v 1. rade je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 246 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 1.10.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Odporkyňa v 1. rade je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 696,36 Eur, na účet R.. R. S., na účet vedený v L. E..L.. T. M., Č.. Ú.. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Navrhovateľovi voči odporkyni v 2. rade súd trovy konania nepriznáva.

VI. Protinávrh odporkyne na zaplatenie sumy 324,95 Eur súd v y l u č u j e na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že nehnuteľnosť - garáž bez súpisného čísla postavená pri rodinnom dome č.s. XXX na parc.č. XXX, k.ú. Trebišov patrí do jeho zaniknutého BSM a neb. manželky poručiťky X. Q., rod. V., zomr. dňa XX.X.XXXX pričom jedna polovica nehnuteľnosti patrí do jeho výlučného vlastníctva a jedna polovica do dedičstva po nej. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho neb. manželka zomrela dňa XX.X.XXXX a dedičské konanie sa po nej viedlo na Okresnom súde Trebišov pod č.k. 9D 257/2010, Dnot 85/2010. V konaní bol predložený závet zo dňa XX.X. XXXX, na základe ktorého všetok hnutel'ný a nehnuteľný majetok zanechala svojej dcére R. V., teda odporkyni v 1. rade. Navrhovateľ o záвете vedomosti nemal, s manželkou žil usporiadaným manželským životom, a preto ho prekvapilo, že zriadila závet bez jeho vedomia v prospech dcéry.

Poukázal na to, že po vyporiadani dedičstva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. M. ako parc. č. XXX - A. U. U. XXX Y., parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoría vo výmere XX m² s domom č.s. XXX na parc.č. XXX nadobudla do výlučného vlastníctva odporkyňa v 1. rade. Už v dedičskom konaní bola medzi nimi sporná tá skutočnosť či garáž postavená pri rodinnom dome patrí do zaniknutého BSM poručiťky a či má byť predmetom dedenia. Súd na túto skutočnosť neprihliadol a uviedol, že sa to musí vyriešiť v občianskoprávnom konaní. Navrhovateľ namietal, žeby odporkyňa v 1. rade mala byť výlučnou vlastníčkou aj garáže lebo garáž postavil s neb. manželkou za trvania manželstva, zo spoločných finančných prostriedkov síce bez stavebného povolenia ale patrí do zaniknutého BSM s tým, že jedna polovica tejto nehnuteľnosti patrí do jeho výlučného vlastníctva a druhá polovica do dedičstva po neb. manželke. Na preukázanie svojho tvrdenia v konaní navrhol vypočúť svedkov, ktorí mu pri výstavbe garáže pomáhali, resp. majú vedomosti o tom, kedy a za akých okolností garáž postavil.

Navrhovateľ v priebehu konania rozšíril návrh o zaplatenie sumy 246,-- Eur s prísl., ktorú skutočnosť odôvodnil tým, že na základe uznesenia Okresného súdu Trebišov 9D 57/2010, Dnot 87/2010 zo dňa 11.11.2010 po svojej neb. manželke X. Q., z titulu vyporiadania BSM nadobudol sumu 246,-- Eur. Súd potvrdil, že túto pohľadávku nadobúda odporkyňa v 1. rade. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2010 a stalo sa vykonateľným dňa 8.12.2010. Odporkyňa v 1. rade ako závetná dedička mu peniaze nevyplatila, preto zaplatenia domáhal v tomto konaní.

Okresný súd Trebišov uznesením č.k. 13C 63/11-84 zo dňa 18.11.2011 pripustil rozšírenie návrhu v tejto veci. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2011.

Odporkyňa v 1. rade žiadala návrh zamietnuť. Tvrdenia navrhovateľa považovala za nepravdivé, vymyslené a vykonštruované. Za jedínú a právoplatnú dedičku všetkého majetku neb. matky považuje výlučne seba. Odmietla tvrdenie navrhovateľa, že garáž bola postavená ním za trvania manželstva zo spoločných peňazí s nebohú matkou a trvala na tom, že túto nehnuteľnosť vybudovali ešte jej neb. starí rodičia za života matky, zo svojich peňazí a bola postavená v čase, keď tam navrhovateľ ešte nežil.

K zaplateniu žalovanej sumy 246,-- Eur výhrady nemala, uznala existenciu tohto dlhu voči navrhovateľovi vyplývajúcu z ukončeného dedičského konania po neb. matke ale v konaní vzniesla protinávrh a žiadala o zaplatenie sumy 324,95 Eur, ktoré peniaze vyplatila z titulu vyúčtovania plynu na odbornom mieste trvalého bydliska navrhovateľa v rodinnom dome, ktorý neskôr po matke zdedila, hoci tento odber vznikol v období, keď dom obýval, preto žiadal, aby jej to preplatil.

V priebehu konania navrhovateľ požiadal o pribratie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu, lebo odporkyňa v 1. rade zdedenú nehnuteľnosť predala odporkyňi v 2. rade. Sporná garáž sa nachádza vedľa rodinného domu predaného odporkyňi v 2. rade preto bol toho názoru, že odporkyňa v 2. rade musí byť účastníkom konania. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd uznesením č.k. 13C 63/2011-100 zo dňa 20.12.2011, ktorým pribral do konania na strane odporcu odporkyňu v 2. rade. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.1.2012.

Odporkyňa v 2. rade nemala výhrady voči tomu, aby sa záležitosť ohľadom garáže medzi odporkyňou a navrhovateľom právne vysporiadala no tvrdila, že ona v čase predaja rodinného domu a príťahlých nehnuteľností nevedela o nevysporiadaných záväzkoch účastníkov konania a nevedela ani o tom, že garáž bez súpisného čísla nebola vysporiadaná, no potvrdila, že sporná garáž stojí pri jej rodinnom dome a ona spolu s ostatnými súčasťami domu garáž užíva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov E. H., T. Y., Y. E., E. M., E. M., Y. F., listinnými dôkazmi, a to hlavne dedičským spisom tunajšieho súdu 9D 257/2010, kúpnu zmluvou zo dňa 15.6.2011, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Z pripojeného dedičského spisu č.k 9D 257/10 súd konštatuje, že v dedičskom konaní po por. X. Q. rod. V., nar. XX.X.XXXX, zomr. dňa XX.X.XXXX naposledy bytom Trebišov bolo vydané uznesenie

zo dňa 11.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.9.2010, vykonateľným sa stalo 8.12.2010. Z dedičského rozhodnutia súd konštatuje, že všeobecná cena majetku poručiťky bola určená na 46.690,23 Eur, výška dlhov z titulu vyporiadania BSM na 246,-- Eur a čistá hodnota dedičstva predstavovala 46.444,23 Eur. Súd potvrdil nadobudnutie dedičstva, a to hnutelností, členského podielu v COOP Jednota Nitra SD závod Trebišov na mene poručiťky v celosti so zostatkom 26,23 Eur, nehnuteľnosťí zapísaných na LV č. XXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX v prospech závetnej dedičky R. V. k vlastníckemu podielu poručiťky v celosti. Dedička nadobudla aj pasíva, t.j. pohľadávku manžela poručiťky z titulu vyporiadania BSM vo výške 246,-- Eur.

Z dedičského spisu súd konštatuje, že v priebehu dedičského konania navrhovateľ spochybnil závet, ktorý poručiťka zanechala, a preto podal návrh na súd o neplatnosť závetu. Konanie sa viedlo na OS Trebišov pod č. 9C 87/2010 z toho dôvodu bolo dedičské konanie prerušené uznesením zo dňa 19.7.2010. Súčasťou dedičského spisu je rozhodnutie č.k. 9C 87/2010 zo dňa 23.9.2010 vo veci neplatnosti závetu, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu vo veci samej. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.10.2010.

Súd konštatuje, že už v rámci dedičského konania navrhovateľ ako manžel poručiťky namietal tú skutočnosť, že do jeho zaniknutého BSM s poručiťkou patrí aj garáž, pretože bola postavená spoločne za života manželky, zo spoločných peňazí, ktorú skutočnosť dedička spochybnila a neuznávala.

Výsluchom navrhovateľa súd zistil, že s manželkou X. Q., rod. V. uzavrel manželstvo dňa 1.12.1979 a do Trebišova sa nasťahoval v marci r. XXXX. Až do smrti manželky žili spolu v spoločnej domácnosti v rodinnom dome, ktorý vlastnila ona. Istú dobu s nimi žila aj odporkyňa v 1. rade ale v septembri r. XXXX sa vydala a odsťahovala sa. Po vzájomnej dohode s manželkou sa v r. 1981 rozhodli postaviť na dvore garáž, ktorá malo slúžiť na odkladanie náradia, kompótov a pod. lebo auto nemali. Nevedel povedať prečo nežiadali o vydanie stavebného povolenia, lebo tieto záležitosti vybavovala manželka. Garáž teda postavili bez stavebného povolenia, svojpomocne, zo spoločných peňazí lebo viedli spoločnú domácnosť, hospodárili spoločne a peniaze, ktoré zarobil, manželke odovzdával. Garáž stavali pomaly, trvalo im to približne 3 roky. V tom čase pracoval ako robotník vo vodárňach a postupne dokupoval stavebný materiál na stavbu. Pri prácach mu pomáhal neb. R. F., ktorý bol murár a neb. švagor R. V.. Garáž bola dokončená v r. XXXX, kedy ju začali užívať. Po smrti manželky v dedičskom konaní nehnuteľnosť prejednaná nebola, lebo nemala súpisné číslo, nebola evidovaná na liste vlastníctva, a tak notár túto vec do dedičstva nepojal. V rámci dedičského konania všetok majetok zdedila na základe závetu odporkyňa v 1. rade, s ktorou v minulosti nemal zlé vzťahy a k narušeniu vzťahov došlo až v priebehu dedičského konania. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že má podiel na tejto nehnuteľnosti, lebo ju vybudoval spoločne s neb. manželkou z vlastných peňazí, za trvania manželstva a v dedičskom konaní táto otázka vyriešená nebola, žiadal teda, aby súd určil, že vec patrí do dedičstva po nebohej manželke. Okrem toho poukázal na neprimerané správanie sa závetnej dedičky voči nemu, ktorá po smrti manželky ho z domu vyhadzovala, nútila ho, aby dom opustil a odsťahoval sa, lebo všetok majetok zdedila ona a on nemá právo naďalej v dome bývať. Tvrdil, že dom užíval až do septembra r. 2010, kedy bol nútený odísť a momentálne býva v podnájme u susedy E. H.. To, že garáž s domom odporkyňa v 1. rade predala sa dozvedel až v priebehu tohto konania preto žiadal, aby odporkyňa v 2. rade bola pribratá do konania.

Navrhovateľ ďalej žiadal, aby mu odporkyňa v 1. rade vyplatila tú sumu, na ktorú bola dedičským rozhodnutím zaviazaná z titulu vyporiadania BSM vo výške 246,-- Eur lebo hoci je rozhodnutie v tejto časti vykonateľné, svoju povinnosť nesplnila.

Výsluchom odporkyne v 1. rade súd zistil, že s návrhom nesúhlasí. Navrhovateľ sa do rodiny priženil v r. XXXX a nasťahoval sa do rodinného domu jej matky, ktorá v dome bývala so svojou matkou až do XXXX, kedy stará matka zomrela. Potvrdila, že ona sa v auguste 1980 vydala a z domu sa odsťahovala. Tvrdila, že navrhovateľ pred uzavretím manželstva s jej nebohou matkou bol oboznámený s majetkovými pomermi rodiny a bol si vedomí toho, že vstupuje do manželstva so ženou, ktorá bola vlastníčkou rodinného domu, do ktorého sa nasťahoval bez toho, aby čokoľvek do domu priniesol. Bol teda uzrozumený s tým, že bude užívať cudzí majetok, ktorý z vlastných peňazí nebude zveľaďovať, čo

aj dôsledne dodržiaval počas celého manželstva lebo prispieval iba na stravu a inkaso. Poukázala na to, že jej starí rodičia odpredali všetok svoj majetok, teda rodinný dom aj príslušenstvo, alebo jej matke ešte predtým než sa vydala za navrhovateľa práve preto, aby v budúcnosti nevznikli problémy súvisiace s majetkom. Sporná garáž bola postavená neb. starým otcom v r. 1979 z materiálu, ktorý sa zvýšil zo stavby rodinného domu. Garáž postavili bez stavebného povolenia, lebo išlo o drobnú stavbu. Bola vybudovaná ako letná kuchyňa o čom svedčí aj to, že má komín, teda nikdy nemala slúžiť ako garáž. Navrhovateľ totiž auto nevlastnil a ani počas manželstva auto nikdy nekúpil. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že garáž budoval sám a pritom mu pomáhali svedkovia, považuje to za klamstvo a výmysel. Poukázala ďalej aj na to, že v r. 1982 jej nebohá matka chcela garáž legalizovať, no po porade s právnikom od toho ustúpila, lebo podľa vtedajšieho stavu, ak by sa garáž dodatočne zapísala na list vlastníctva, bola by považovaná za spoločný majetok s navrhovateľom a patrila by do BSM čo matka nechcela. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že po smrti matky ho chcela z rodinného domu vyhodiť. Sám sa rozhodol vrátiť do Hnúšte odkiaľ pochádza, ale potom si to rozmyslel a chcel, aby ho umiestnili v domove dôchodcov. Tam mu však nevyhovovali podmienky, a preto sa odsťahoval do podnájmu k susede. Tvrdila, že navrhovateľ jej pomere dlho zabraňoval v užívaní svojho vlastníctva a hoci ho v dedičskom konaní zdedila, nebol ochotný jej vydať kľúče od domu a v rodinnom dome býval až do septembra r. 2009 ale ona musela vyrovnať dlžoby, ktoré z titulu vyúčtovania za plyn vznikli. Išlo o podstatne vyššiu sumu, než tá, ktorú po ukončení dedičského konania bola povinná mu z titulu vyporiadania BSM vyplatiť, preto mu to zatiaľ nezaplatila.

Odporkyňa na svoje tvrdenie, že garáž bola vybudovaná za života starých rodičov, z ich peňazí, žiadne dôkazy nenavrhol tvrdiac, že o týchto skutočnostiach by mohli vypovedať iba starí rodičia a matka, ktorí už nežijú, a preto sa musí brániť sama. Priznala, že v rámci dedičského konania požiadala o právnu radu JUDr. Y. F.É., lebo navrhovateľ od nej požadoval za garáž finančné prostriedky a ona sa nevedela v tejto veci orientovať. Po zistení stanoviska navrhovateľa nebola ochotná ním požadovanú čiastku zaplatiť, a preto k dohode ohľadom garáže nedošlo.

Odporkyňa v 2. rade bola vypočutá v konaní ako svedkyňa ešte predtým než ju súd pribral do konania. Svoju svedeckú výpoveď si neskôr osvojila ako účastníčku výpovedí. Potvrdila, že v lete r. 2010 odkúpila nehnuteľnosti, ktoré v dedičskom konaní po nebohej matke zdedila odporkyňa v 1. rade. Pred kúpou odporkyňa nepoznala a na ohliadku prišla so svojim druhom. Odporkyňa s manželom jej sprístupnili nielen rodinný dom ale ukázali im aj príslušenstvo a záhradu, garáž, ktorá sa nachádza vedľa rodinného domu. Dohodli sa na kúpnej cene všetkých nehnuteľností vo výške 40.000,- Eur. Tvrdila, že súčasťou kupovaných nehnuteľností bola okrem rodinného domu aj garáž a všetky ostatné príslušenstvo nehnuteľností, teda studňa, prípojka a pod. Nebola uzročená s tým, že ide o stavbu bez súpisného čísla a bez uvedenia na liste vlastníctva. Keďže jej druh je živnostník, venuje sa oprave áut, zaujímalo ho v akom stave je garáž, teda vedeli, že spolu s rodinným domom kupujú aj garáž. Až po nastáhaní sa do domu sa od susedy dozvedela, že u nich býva navrhovateľ, ktorý jej dom užíval s nebohcou manželkou približne 30 rokov. Dovtedy o tom vedomosti nemala. Po kúpe zistili, že garáž na liste vlastníctva zapísaná nie je lebo nemá súpisné číslo. Ak by požiadali o vydanie takéhoto rozhodnutia, museli by zaplatiť správny poplatok vo výške cca 300 Eur, preto túto záležitosť zatiaľ neriešili. Potvrdila, že kúpna cena 40.000,- Eur zahŕňala aj cenu garáže, teda nebola osobitne vyčíslená vo vzťahu k rodinnému domu a príslušenstvami ale platila za všetko, čo sa na kupovanom pozemku nachádzalo.

Svedok R.. Y. F. odmietol v tejto veci ako svedok vypovedať odvolávajú sa na povinnosť mlčanlivosti voči odporkyni v 1. rade, ktorá ho v minulosti požiadala o právnu radu a keďže súvisí s prejednávanou vecou, odmietol o týchto skutočnostiach vypovedať.

Svedkyňa E. H. potvrdila, že matku a starých rodičov odporkyne v 1. rade dôverne poznala, dlhé roky žili vedľa seba ako susedia, mali medzi sebou dobré vzťahy, navštevovali sa. Starý otec zomrel v r. 1978, rok pred smrťou bol už vážne chorý, vyžadoval si opateru, preto je vylúčené, aby v tom čase budoval garáž. Dokončoval sa rodinný dom, do ktorého sa na jar r. 1980 nastáhoval navrhovateľ, ktorý sa zosobášil s matkou odporkyne a všetok svoj majetok doma predal, aby sa mohol k nej nastáhovať. V r. 1980 sa vykopal základ garáže ale s výstavbou museli počkať, lebo museli vystrojiť svadbu odporkyni v 1. rade, s čím nepočítali. Vo výstavbe garáže sa pokračovalo až v r. 1981 za pomoci neb. strýka odporkyne v 1.

rade neb. p. V. a murára R. F., ktorý už tak isto nežije. Garáž sa stavala asi do r. XXXX svojpomocne. Po dokončení ju používali na uskladnenie vozíka, náradia, bicykla, pretože auto nevlastnili. Garáž je pokrytá pozinkovaným plechom a pokrytie garáže realizoval navrhovateľ sám. Nevedela kedy osadil garážové dvere ale s určitou tvrdila, že v garáži sa montážna jama nenachádza. Nevedela o tom, či pri výstavbe mu pomáhal aj sused T. Y. ale o pomoci zo strany suseda E. vedomosti mala. Svedkyňa prehlásila aj to, že jej manžel sa pri výstavbe garáže osobne nezúčastňoval ale navrhovateľovi ústne radil ak ho o to požiadal.

Odporkyňa v 1. rade dôveryhodnosť výpovede svedkyne napadla z toho dôvodu, že momentálne u nej navrhovateľ býva v podnájme, a preto vypovedá zaujato.

Výpoveďou svedka T. Y. súd zistil, že býva v susedstve spornej nehnuteľnosti a s určitosťou môže povedať, že garáž bola postavená v r. XXXX v čase, keď už navrhovateľ žil v Trebišove. Svedok osobne poznal matku aj starých rodičov odporkyne v 1. rade, a preto tvrdil, že počas ich života nehnuteľnosť nebola ešte postavená a s výstavbou sa začalo až vtedy, keď sa tam priženil p. Q.. Navrhovateľ podľa svedka bol veľmi zručný majster, vyznal sa v mnohých remeslách a pri týchto stavebných prácach mu pomáhal murár R. F.. Svedok sa na stavebných prácach nezúčastňoval. Vybudovanú garáž používali ako letnú kuchyňu, je na nej komín a nikdy tam neparkovali auto lebo ho nevlastnili. Priebeh prác mohol sledovať voľným okom, lebo bývali v susedstve a dokonca v minulosti medzi ich pozemkami ani oplotenie nebolo.

Odporkyňa v 1. rade ani túto svedeckú výpoveď nepovažovala za vieryhodnú, pretože svedok vypovedal len o skutočnostiach, ktoré počul a nikdy sa na výstavbe sám osobne nezúčastňoval.

Výpoveďou svedka Y. E. súd zistil, že on poznal matku a starých rodičov odporkyne v 1. rade, lebo dlhé roky žili vedľa seba ako susedia. S určitosťou tvrdil, že garáž bola postavená v čase, keď už tam navrhovateľ býval a keď sa tam priženil nebol ešte celkom dokončený rodinný dom, garáž nebola postavená vôbec. Svedok pri výstavbe garáže osobne pomáhal a potvrdil, že sa na prácach vo väčšom rozsahu podieľali p.F. a švagor nebohej p. V., ktorý pomáhal zakrývať garáž pozinkovaným plechom. V tom čase už odporkyňa v 1. rade v dome nebývala, lebo sa vydala. Taktiež potvrdil, že na výstavbu garáže boli použité kvádre, ktoré od neho navrhovateľ odkúpil, lebo sa mu stavebný materiál zvýšil, a tak mu ho predal.

Odporkyňa vieryhodnosť výpovede svedka opäť napadla tvrdiac, že vôbec neboli medzi jej matkou, starými rodičmi a týmto svedkom dôverné priateľské vzťahy, vôbec sa nenavštevovali preto nemôže mať hodnoverné informácie o stavbe garáže.

Svedkyňa E. F. potvrdila, že jej neb. manžel pracoval osobne ako murár na výstavbe garáže pri rodinnom dome, ktorý užíval navrhovateľ s jeho nebohcou manželkou. Neboli v priateľskom vzťahu, nenavštevovali sa ale bývali na jednej ulici preto sa poznali. Túto informáciu má od manžela, ktorý jej to v tom čase hovoril.

Svedkyňa Y. F. uviedla, že k výstavbe garáže sa vyjadriť nevie. Navrhovateľa a jeho neb. manželku poznala asi 10 rokov spätne, navštevovali sa. Nemala vedomosti o období, keď sa tam navrhovateľ prisťahoval a nevedela vypovedať ani o okolnostiach súvisiacich s výstavbou garáže.

Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi odporkyňou v 1. a 2. rade dňa 15.6.2011 súd konštatuje, že odporkyňa v 1. rade ako predávajúca predala odporkyni v 2. rade ako kupujúcej

nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. M. ako parc. č. XXX - A. U. U. XXX m², parc.č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere XX m² a na nej postavený rodinný dom č.s. XXX so všetkým príslušenstvom (čl. I.). V článku II. sa účastníci zmluvy dohodli, že predávajúca predáva nehnuteľnosti uvedené v článku I. zmluvy s príslušenstvom a súčasťami, ktorá nehnuteľnosť kupuje do

svojho výlučného vlastníctva. Vklad v katastri nehnuteľností bol KÚ Košice, Správou katastra Trebišov povolený dňa 12.7.2011 pod č. V901/2011.

Z potvrdenia vydaného MsNV v Q. súd konštatuje, že navrhovateľ a X. V. rod. V. uzavreli manželstva dňa 1.12.1979.

Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 132 ods. 1 OZ vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Citované zákonné ustanovenie je všeobecným ustanovením o spôsobe nadobudnutia vlastníctva. Niektoré zo spôsobov nadobudnutia vlastníctva sú v ňom uvedené a na iné odkazuje. Aj v tomto prípade došlo k nadobudnutiu vlastníctva k spornej garáži inak ako to z ust. § 132 ods. 1 OZ vyplýva, a to výstavbou, vybudovaním garáže, ktorá bola síce postavená bez stavebného povolenia a následne nebola zapísaná do EN lebo nemala pridelené súpisné číslo ale to nemení nič na tom, že bola vybudovaná navrhovateľom a jeho neb. manželkou za trvania ich manželstva, zo spoločných peňazí, a preto patrí do ich zaniknutého BSM. Vykonaným dokazovaním, hlavne svedeckými výpoveďami všetkých svedkov bol takýto spôsob nadobudnutia vlastníctva k veci v konaní preukázaný. To, že garáž bola postavená bez stavebného povolenia, že nemá pridelené súpisné číslo a nie je zapísaná na liste vlastníctva ešte neznamená, že neexistuje a nemá žiadnu hodnotu. O existencii tejto veci svedčí aj výpoveď odporkyne v 2. rade, ktorá potvrdila, že od odporkyne v 1. rade odkúpila nielen zdedený rodinný dom po matke a príslušenosti ale súčasťou kúpy bola aj sporná garáž, ktorá stojí na pozemku vedľa rodinného domu hoci nie je za LV osobitne zapísaná, a preto ani v kúpnej zmluve, na základe ktorej tieto nehnuteľnosti získala, nebola osobitne špecifikovaná. Súd vyhodnotil svedecké výpovede a nemá dôvod považovať ich za nevieryhodné alebo zavádzajúce tak ako to tvrdí odporkyňa v 1. rade. Súd uveril tvrdeniam svedkov, že garáž postavil navrhovateľ spolu s neb. manželkou počas manželstva, zo spoločných peňazí, svojpomocne, za pomoci osôb, ktoré už nežijú, a preto ich nebolo možné v konaní vypočuť. Je len prirodzené, že odporkyňa v 1. rade výpovede svedkov spochybňuje lebo vyvracajú jej tvrdenie a preukazujú pravdivosť tvrdenia navrhovateľa v konaní. Súd konštatuje, že odporkyňa v 1. rade na svoje tvrdenia v konaní nenavrhol žiaden dôkaz a svoje tvrdenia ničím nepreukázala. Súd nemohol ponechať bez povšimnutia tú skutočnosť, že počas dedičského konania po por. X. Q. bola snaha zo strany odporkyne v 1. rade finančne vysporiadať nárok navrhovateľa z titulu garáže, a preto sa obrátila na advokáta a žiadala o právnu radu R.. Y. F., ktorý v tejto veci rokoval s navrhovateľom a jeho právnym zástupcom a prezentoval snahu klientky vyplatiť navrhovateľa z garáže ale k dohode nedošlo lebo požadovanú sumu považovala za neprimeranú. Aj samotný fakt, že R.. F. odmietol vo veci vypovedať, aby chránil záujem bývalej klientky hoci by svojou výpoveďou mohol prispieť k objasneniu celej záležitosti utvrdil súd v pochybnostiach o pravdivosti tvrdenia odporkyne v 1. rade o tom, že garáž bola postavená jej právnymi predchodcami v čase, keď tam navrhovateľ ešte nebýval a o to viac považoval tvrdenie navrhovateľa za pravdivé čo sa nakoniec v konaní aj preukázalo. Súd konštatuje, že navrhovateľ v konaní uniesol dôkazné bremeno, a preto bol úspešný.

Podľa § 175 I ods. 1, 2, 3 OSP ak mal poručiteľ v čase svojej smrti s pozostalým manželom majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, o ktorého vyporiadaní sa nezačalo konanie na súde, vyporiada sa tento majetok v konaní o dedičstve podľa osobitného predpisu.

Majetok uvedený v odseku 1 sa môže vyporiadať dohodou medzi pozostalým manželom a dedičmi uzavretou písomne alebo ústne do zápisnice. Ak medzi nimi nedôjde k dohode, vyporiada tento majetok súd príslušný na konanie o dedičstve. Ak rozhodnutie závisí od skutočnosti ktorá zostala medzi účastníkmi sporná, postupuje súd podľa § 175k ods. 3.

Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo rozhodnutie súdu o vyporiadaní majetku podľa odseku 2 obsahuje vymedzenie rozsahu majetku poručiťela a jeho dlhov s údajom o cene majetku a určenie, čo z toho majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalému manželovi.

Podľa § 80 pís. c/ OSP návrhom na začatie konanie možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Navrhovateľ sa domáhal aj vyslovenia, že 1 spornej garáže patrí do jeho výlučného vlastníctva a druhá 1 do dedičstva po neb. manželke. Súd jeho návrh v časti určenia, že 1 nehnuteľnosti patrí do jeho výlučného vlastníctva zamietol lebo skonštatoval, že na takomto určení nemá naliehavý právny záujem. Sporná garáž totiž nie je v právnom zmysle vecou, ktorá by bola evidovaná na LV, a preto takýto určovací výrok súdu by pre navrhovateľa nemal žiaden význam lebo na základe neho by nemohlo dôjsť k zapísaniu navrhovateľa za vlastníka veci v 1-ne. Okrem toho ide o garáž, ktorá dnes má už nového vlastníka, a to odporkyňa v 2. rade, ktorá odkúpila rodinný dom s príslušenstvom spolu s garážou a dnes ju aj užíva ako svoje vlastníctvo preto bola pribratá do konania na strane odporcu. To ale neznamená, že by právo navrhovateľa na vyplatenie finančnej čiastky za garáž patriacu do zaniknutého BSM bolo popreté alebo čo i len ohrozené. V dedičskom konaní sa totiž notár bude zaoberať len otázkou určenia hodnoty tejto veci a po jej zistení vyporiada dedičstvo tak ako to vyplýva z cit. ust. § 175 I OSP a nasl. Bude mať vyriešenú otázku vlastníctva veci, ktorá v predchádzajúcom dedičskom konaní bola sporná, a preto už bude môcť aj tento majetok vyporiadať. Zohľadní najmä to, že garáž bola predaná odporkyňou v 1.rade spolu s ostatnými nehnuteľnosťami a kúpna cena, ktorú obdržala odporkyňa v 1. rade zahŕňala aj cenu garáže preto získala majetkový prospech za vec, ktorá zatiaľ vyporiadaná nebola.

V konaní bolo ďalej preukázané aj to, že v dedičskom konaní po por. X. Q. v rozhodnutí OS Trebišov č. 9D 257/2010, Dnot 85/2010 zo dňa 11.11.2010 bola odporkyňa v 1. rade, ktorá nadobudla aj pasíva, a to pohľadávku manžela poručiťelky, t.j. navrhovateľa z titulu vyporiadania BSM vo výške 246 Eur zaviazaná zaplatiť mu ju. Túto povinnosť doposiaľ nespĺnila. Citované dedičské rozhodnutie však nie je v tomto smere exekučným titulom na vymożenie žalovanej sumy 246 Eur, ktorú skutočnosť skonštatoval aj exekučný súd - OS Trebišov, ktorý uznesením č.k. 13Er 1037/2011-10 zo dňa 21.9.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci vymożenia sumy 246 Eur skonštatujúc, že citované dedičské rozhodnutie nemôže byť považované za exekučný titul na vykonanie exekúcie. Následne uznesením č.k. 13Er 1037/2011-11 zo dňa 17.10.2011 exekúciu zastavil.

Navrhovateľ sa preto musel domáhať svojho nároku osobitnou žalobou na súde preto v tomto konaní rozšíril návrh o zaplatenie žalovanej sumy a súd jeho návrhu vyhovel. Súd skonštatoval, že jeho nárok na zaplatenie sumy 246 Eur je dôvodný, odporkyňa v 1. rade ho uznala, preto v tomto smere súd nevykonával žiadne dokazovať lebo výška nároku bola ustálená v dedičskom konaní a ide o skutočnosť, ktorá medzi účastníkmi konania nebola sporná, a tak súd uložil odporkyne v 1. rade povinnosť tento dlh zaplatiť.

Podľa § 517 ods. 2 OZ uložil súd odporkyne v 1. rade aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania lebo je v omeškani so zaplatením peňažného dlhu. Úroky z omeškania boli priznané v zákonom rozsahu v zmysle § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktoré v čase vzniku omeškania bolo 9,5 %-né. Úroky z omeškania boli priznané odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle výzvy zo dňa 26.9.2011, ktorá jej bola doručená čo bolo v konaní preukázané.

Nárok odporkyne na zapl. 324.95 Eur uplatnený v konaní ako protinávrh si vyžaduje ďalšie dokazovanie, preto ho súd vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak má účastník vo veci úspech, len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd zobral do úvahy tú skutočnosť, že neúspech navrhovateľa v konaní bol iba

nepatrný v časti určenia, že polovica spornej garáže patrí do jeho výlučného vlastníctva, v prevyšujúcej časti bol úspešný, a preto mu priznal plnú náhradu trov konania.

Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré boli priznané v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a z. č. 222/04 Z.z. za tieto úkony právnej služby:

- dňa 1.4.2011 prevzatie a príprava zastúpenia § 11/1a, 14/1a ..... 57,-- Eur
- dňa 4.4.2011 návrh § 11/1a, 14/1b ..... 57,-- Eur
- dňa 7.9.2011 účasť na pojednávaní - § 11/1a, 14/1c, 5b ..... 14,25 Eur

Po rozšírení návrhu o zaplatenie sumy 246,-- Eur s prísl. sa predmetom konania stali dva nároky, teda dve veci:

- dňa 11.10.2011 podanie na súd - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1b ..... 64,19 Eur
- dňa 12.10.2011 účasť na pojednávaní - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1c ... 64,19 Eur
- dňa 9.11.2011 účasť na pojednávaní - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1c .... 64,19 Eur
- dňa 7.12.2011 účasť na pojednávaní - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1c .... 64,19 Eur
- dňa 14.13.2011 podanie na súd - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1b .....64,19 Eur
- dňa 29.2.2012 účasť na pojednávaní - § 10/1, 11/1a, 13/3, 14/1c .....64,19 Eur

§ 16/3 režijný paušál - 8 x RP - 7,41 Eur = 59,28 Eur a 1 x RP - 7,63 Eur = 7,63 Eur, 20 % DPH - 116,06 Eur. Trovy konania bez DPH - 580,30 Eur, trovy konania spolu predstavujú 696,36 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 OSP uložil súd odporkyni v 1. rade trovy konania zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Navrhovateľ v konaní bol úspešný, ale trovy konania voči odporkyni v 2. rade nežiadal, táto v konaní úspech nemal a v konaní sa ocitla iba z procesných dôvodov, lebo kúpou spornej nehnuteľnosti musela byť účastníčkou konania na strane odporcu, ale nemohla ovplyvniť skutočnosti, ktoré sa odohrávali v čase, keď nehnuteľnosť nevlastnila a neužívala, preto súd navrhovateľovi voči nej trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie,

alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona.